

Innst. 170 S

(2013–2014)

Innstilling til Stortinget fra næringskomiteen

Dokument 8:29 S (2013–2014)

Innstilling fra næringskomiteen om representantforslag fra stortingsrepresentantene Knut Storberget, Martin Kolberg, Marit Arnstad, Per Olaf Lundteigen og Karin Andersen om priskontroll i konsesjonsloven for landbrukseiendommer

Til Stortinget

Sammendrag

Konsesjonsloven regulerer omsetningen av landbrukseiendommer. Formålet med konsesjon er å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og eier- og bruksforhold som er samfunnstjenlige. Dersom kjøperen skal bruke eiendommen til landbruksformål, skal kommunen foreta priskontroll i forbindelse med konsesjonsbehandlingen.

Forslagsstillerne viser til at priskontrollen er et virkemiddel for å ivareta flere mål. Den tar sikte på å rekruttere aktive yrkesutøvere til næringen og legge til rette for eierskap til landbrukseiendommer som gir grunnlag for langsiktig, god ressursforvaltning. Videre er det et mål å legge til rette for inntektsmuligheter og sosiale forhold som skaper stabile heltids- og deltidsarbeidsplasser i landbruket. Det er lagt til grunn at om slike landbrukspolitiske mål skal nås, må prisnivået på landbrukseiendommene ikke være høyere enn det som reflekterer verdien av eiendommenes driftsgrunnlag og den verdi eiendommen har som bosted, samtidig som det ikke stilles krav om urimeelig høy egenkapital.

Forslagsstillerne har merket seg at regjeringen den 5. desember 2013 sendte ut forslag om å oppheve priskontrollen i konsesjonsloven, med høringsfrist 1. februar 2014. Samtidig ble det sendt brev til alle landets kommuner, fylkeskommuner samt Statens

landbruksforvaltning, der det ble bedt om at det ikke skulle legges «avgjørende vekt på hensynet til pris i vurderingen av om det skal gis konsesjon». Forslagsstillerne mener at brevet foregriper Stortingets lovbehandling, og viser til at det har skapt betydelig usikkerhet i kommunene.

Høringen er nå avsluttet, og høringsuttalelsene viser at det er stor motstand mot forslaget om å fjerne priskontrollen. Forslagsstillerne er kritiske til at regjeringen med brevet til kommunene foregriper en nødvendig politisk prosess.

Følgende forslag fremmes i dokumentet:

«Stortinget ber regjeringen presisere overfor kommunene og fylkeskommunene at konsesjonslovens bestemmelser om priskontroll skal følges, og avvente Stortingets behandling før eventuelle endringer i konsesjonsloven iverksettes.»

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Else-May Botten, Ingrid Heggø, Odd Omland og Knut Storberget, fra Høyre, Frank Bakke-Jensen, Ingunn Foss, Gunnar Gundersen og Ove Bernt Trellevik, fra Fremskrittspartiet, Morten Ørsal Johansen, Øyvind Korsberg og Jørund Rytman, fra Kristelig Folkeparti, Line Henriette Hjemdal, fra Senterpartiet, lederen Geir Pollestad, og fra Venstre, Pål Farstad, viser til Representantforslag 29 S (2013–2014) fra stortingsrepresentantene Knut Storberget, Martin Kolberg, Marit Arnstad, Per Olaf Lundteigen og Karin Andersen om priskontroll i konsesjonsloven for landbrukseiendommer.

Komiteen viser til at formålet med konsesjonsloven er å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet, blant annet for å tilgodese framtidige generasjoners behov, landbruksnæringen, behovet for utbyggingss grunn, hensynet til miljøet, allmenne naturverninteresser og friluftinteresser, samt hensynet til bosettingen.

Komiteen viser til at i henhold til dagens regelverk er konsesjonspliktige landbrukseiendommer over en viss størrelse underlagt priskontroll etter konsesjonsloven. Det går fram av konsesjonsloven § 9 første ledd nr. 1 at priskontrollen i dag bare gjelder eiendommer som skal nyttes til landbruksformål. For bebygd eiendom er det i retningslinjer gitt av Landbruks- og matdepartementet gjort en begrensning i priskontrollen. Det er et krav at eiendommen er over 100 dekar og har minst 25 dekar dyrka mark eller 500 dekar produktiv skog.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre, viser til at høringsen om opphevelse av priskontrollen ble avsluttet 1. februar 2014. Flertallet merker seg at høringsuttalelsene viste at synet på priskontrollen var delt. Flertallet viser videre til brev fra landbruksminister Sylvi Listhaug av 6. januar 2014 om at målet er at Stortinget kan få saken til behandling i vårsesjonen 2014.

Komiteen viser til at den endelige utformingen av priskontrollen for landbrukseiendommer skjer i Stortinget.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre, viser til at selv om arealgrunnlaget overstiger disse grensene, skal det likevel ikke gjøres priskontroll dersom avtalt pris ikke overstiger 2,5 mill. kroner og eiendommen har et bolighus som ikke har en brukbar standard.

Komiteen viser til at ved erverv av ubebygde arealer som skal brukes til landbruksformål, er det priskontroll uavhengig av arealgrensene nevnt foran. Et eksempel er erverv av ubebygd landbruksareal som skal nyttes som tilleggsareal til annen landbrukseiendom. En rekke erverv av eiendommer til landbruksformål faller dessuten utenfor priskontrollen. Det er tilfellet hvor ervervet er konsesjonsfritt som følge av nært slektskap eller odell, jf. § 5 første ledd nr. 1 og 2.

Komiteen merker seg at ca. 9 000 landbrukseiendommer skiftet eier i 2012. De aller fleste av disse var innen familien og er således ikke underlagt

konsesjonslovens bestemmelser. Bare hver tredje overdragelse var fritt salg, og to av tre overdragelser hadde landbruk som formål. Bare et fåtall ble underlagt priskontroll, og kun i enkelte tilfeller ble konsesjon nektet på grunn av høy pris.

Komiteen viser til at 5. desember 2013 sendte regjeringen forslag om å oppheve priskontrollen i konsesjonsloven på høring med høringsfrist 1. februar 2014. Samtidig ble det sendt brev til alle landets kommuner, fylkeskommuner, samt statens landbruksforvaltning, der det ble bedt om at det ikke skulle legges «avgjørende vekt på hensynet til pris i vurderingen av om det skal gis konsesjon».

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Senterpartiet, mener det kan være gode grunner til å se på reguleringen av priskontrollen i konsesjonsloven.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Høyre og Fremskrittspartiet, mener imidlertid at brevet fra regjeringen foregriper Stortingets lovbehandling av regjeringens forslag om å oppheve priskontrollen i konsesjonsloven.

Dette flertallet mener det er uryddig av regjeringen å sende brev til kommuner, fylkeskommuner og SLF om å se bort fra konsesjonslovens § 9 første ledd ved behandling av konsesjon fordi regjeringen vil foreslå å oppheve dette.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen presisere overfor kommunene og fylkeskommunene at konsesjonslovens bestemmelser om priskontroll skal følges, og avvende Stortingets behandling før eventuelle endringer i konsesjonsloven iverksettes.»

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet viser til at Stortingets kontroll- og konstitusjonskomité har undersøkt saken, og at saken ble vedtatt avsluttet på komiteens møte 25. februar 2014. Disse medlemmer registrerer med noe undring at dette representantforslaget ble fremmet for Stortinget to dager senere. Disse medlemmer viser til brev av 6. januar 2014 (vedlagt) fra statsråd Listhaug til kontroll- og konstitusjonskomiteen, der hun uttaler at:

«Jeg (mener) henstillingen til kommunene er i tråd med lovens ordlyd, forarbeider og den utvikling av praksis som har vært ført siden 2002. Henstillingen overlater fortsatt til kommunene å ta konkret stilling til om de ulike samfunnsinteressene som er en del av konsesjonsvurderingen, tilsier at konsesjon gis eller avslås. Jeg vil understreke at henstillingen ikke

innebærer at departementet ber kommunene om å unngå avslag på alle konsesjonssøknader i perioden frem til priskontrollen eventuelt blir opphevet.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen presisere overfor kommunene og fylkeskommunene at konsesjonslovens bestemmelser om priskontroll skal følges, og avvende Stortingets behandling før eventuelle endringer i konsesjonsloven iverksettes.

Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og råår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:29 S (2013–2014) – representantforslag fra stortingsrepresentantene Knut Storberget, Martin Kolberg, Marit Arnstad, Per Olaf Lundteigen og Karin Andersen om priskontroll i konsesjonsloven for landbrukseiendommer – vedlegges protokollen.

Oslo, i næringskomiteen, den 24. april 2014

Geir Pollestad

leder

Pål Farstad

ordfører

Vedlegg 1

Brev fra Landbruks- og matdepartementet v/statsråden til kontroll- og konstitusjonskomiteen, datert 6. januar 2014

Svar på spørsmål fra kontroll- og konstitusjonskomiteen - Konsesjonsloven og praktisering av priskontrollen

Jeg viser til brev av 17. desember 2013 fra Stortingets kontroll- og konstitusjonskomité der komiteen ber meg redegjøre for om departementets brev av 4. desember 2013 til kommunene, fylkesmennene og Statens landbruksforvaltning er innenfor lovens rammer, og i tråd med dagens regelverk for priskontroll. Brevet inneholder en henstilling til kommunene om det skjønnset som skal utøves når en vurderer om det skal gis konsesjon for erverv av en landbrukseiendom. Departementet henstilte om at prisen partene har avtalt ikke *”blir tillagt avgjørende vekt i vurderingen av om det skal gis konsesjon.”*

Endring av praksis for en eventuell lovendring er behandlet i Stortinget

Regjeringen har i politisk plattform for Solberg-regjeringen varslet at den vil gi den enkelte bonde større råderett over egen eiendom ved å gjøre endringer i eiendomslovgivningen i landbruket. Som komiteen viser til, sendte departementet på høring forslag om endringer i reglene om priskontroll samme dag som brevet til kommunene, fylkesmennene og Statens landbruksforvaltning gikk ut.

Konsesjonsloven har til formål å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å verne om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som i loven vurderes som mest gunnlige for samfunnet. I denne vurderingen gjør det seg gjeldende ulike hensyn og noen hensyn skal tillegges større vekt enn andre. Avgjørelsesmyndigheten ved søknad om konsesjon er lagt til kommunene, og fylkesmennene er klageinstans.

De skjønnsmessige vurderingene som skal gjøres åpner for at praksis kan tilpasses endringer i utviklingen og skiftende politiske syn. Under ulike regjeringer har det derfor vært vanlig å gi signaler om praktiseringen gjennom brev og rundskriv. Et eksempel er en rekke rundskriv som ble utarbeidet under daværende landbruksminister Gunhild Øyangen i tilknytning til lovendringene som fulgte St.prp. nr. 8 (1992-93) Landbruk i utvikling. Et annet eksempel er rundskriv M-5/2003 og M-2/2004 som ble utarbeidet i tilknytning til vedtakelse av ny konsesjonslov i 2003 under daværende landbruksminister Lars Sponheim.

Veiledningene om forståelsen av de aktuelle reglene og praktiseringen blir i hovedsak gitt gjennom rundskriv. Gjeldende rundskriv M-2/2009 om Konsesjon og boplikt ble utarbeidet etter den siste store revisjonen av konsesjonsloven som skjedde i 2009, og gjelder saksbehandlingen og helhetsvurderingen ved avgjørelse av en konsesjonssøknad. Veiledningen er utarbeidet under daværende landbruks- og matminister Lars Peder Brekk.

I tilknytning til priskontrollen er det ut over dette laget en rekke rundskriv om selve verddivurderingen. Det første av disse prisrundskrivene i nyere tid var M-147/80 som var et resultat av et utvalgsarbeid. Det ble erstattet av rundskriv M-3/2002 som gjelder i dag.

Departementets brev av 4. desember 2013 ble sendt ut for å unngå at det skapes usikkerhet både hos kommuner og blant selgere og kjøpere om hvordan praktiseringen av priskontrollen skal skje i perioden fram til Stortinget har tatt standpunkt til forslaget om å oppheve reglene om priskontroll i konsesjonsloven. Brevet har også til hensikt å bidra til at ulike kommuner behandler søkere som er i samme situasjon likt. Henstillingen til kommunene kan trolig også bidra til å hindre at omsetningen av landbrukseiendom *”stopper opp”* i en periode da det er usikkerhet om priskontrollen vil bli opphevet eller ikke.

Jeg gjør ellers oppmerksom på at det ikke er første gang det gis endrede signaler til kommunene om praktiseringen i tilknytning til mulige endringer i konsesjonsloven. Det oppsto en tilsvarende situasjon i 2000 under daværende landbruksminister Kåre Gjønnes.

St.meld. nr. 19 (1999-2000) Om norsk landbruk og matproduksjon inneholdt et forslag om å oppheve forkjøpsretten i konsesjonsloven. Forut for Stortingets behandling av stortingsmeldingen sendte departementet i februar 2000 ut rundskriv M-5/2000 til fylkesmennene, fylkeslandbruksstyrene og kommunene. I rundskrivet heter det blant annet: *”I perioden fram til Stortinget har behandlet landbruksmeldingen er departementet kommet til at det bør foretas en strengere vurdering enn til nå i forkjøpssaker. I forhold til dagens regel om at en ikke skal være i tvil, bør det derfor ved vurderingen av den enkelte sak legges inn en ekstra sikkerhetsmargin i retning av at forkjøp utvilsomt bør gi et bedre resultat enn det som kan oppnås ved å la den avtalen som er inngått gå til konsesjonsbehandling.”*

Innholdet i departementets henstilling til kommunene

Departementet instruerer i det aktuelle brevet ikke kommunene til å treffe vedtak med et bestemt innhold. Brevet er ikke utformet som en instruks, men som en henstilling. Jeg mener at henstillingen som er gitt til kommunene er innenfor lovens rammer og i tråd med dagens regelverk for priskontroll. Jeg vil knytte følgende kommentarer til dette:

Gjeldende konsesjonslov er fra 2003, men bygger i hovedtrekk på den tidligere konsesjonsloven av 1974. Loven har til formål å regulere og kontrollere omsetningen av fast landbrukseiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som loven definerer som mest gagnlige for samfunnet, jf. konsesjonsloven § 1.

Konsesjonsloven § 9 nevner noen særlige forhold for landbrukseiendommer. Første ledd punktene 1 til 5 nevner fem forhold som det skal legges særlig vekt på ved avgjørelse av søknad om konsesjon for erverv av eiendom som skal nyttes til «landbruksformål». Dette er:

- Om den avtalte prisen tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling
- Om erververs formål vil ivareta hensynet til bosettingen i området
- Om ervervet innebærer en driftsmessig god løsning
- Om ervervet anses skikket til å drive eiendommen
- Om ervervet ivaretar hensynet til en helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet

Det er uttalt i forarbeidene at listen ikke er uttømmende¹; også andre momenter kan trekkes inn ved avgjørelsen. Noen av disse momentene går uttrykkelig fram av § 9 og § 1. Avgjørelse av konsesjonssaken skjer etter en samlet helhetsvurdering av alle de hensyn som er relevante i saken. Avgjørelsen skal bygge på et konkret og reelt skjønn og det er opp til konsesjonsmyndigheten å avgjøre hvilke hensyn som skal tillegges avgjørende vekt i den enkelte sak.

Ordlyden i loven innebærer at kommunen skal vurdere prisen. I Ot.prp. nr. 79 (2002-2003) side 83 heter det imidlertid om den helhetsvurderingen som skal foretas: *”Dette innebærer at det ved konsesjonsbehandling av landbrukseiendom skal foretas en vurdering av om den aktuelle prisen er i samsvar med en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling. Dersom den avtalte kjøpesummen ikke er i samsvar med en*

samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling for landbrukseiendom, kan konsesjonssøknaden avslås. For landbrukseiendom som fortsatt skal nyttes til landbruk, må en samfunnsmessig forsvarlig pris blant annet forstås som en pris som bidrar til å realisere målene i landbrukspolitikken.” Forarbeidene viser følgelig at kommunen som avgjørelsesorgan har plikt til å vurdere prisen, men at det er opp til kommunen å ta stilling til om prisen bør føre til et avslag på konsesjonssøknaden. Det står ikke i loven at en konsesjonssøknad skal avslås dersom den avtalte prisen ikke tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling.

I rundskriv M- 2/2009 som gir kommunene rettleiding for konsesjonsvurderingen, heter det om den helhetsvurderingen kommunen skal gjøre: *”Konsesjonsmyndighetene må ta stilling til i hvilken grad de ulike hensynene gjør seg gjeldende, dvs. om de er relevante i saken, og med hvilken vekt de opptrer i saken. Hensyn det etter loven skal legges særlig vekt på, har stor vekt. Ved en totalvurdering hvor slike hensyn skal vurderes i forhold til andre relevante momenter, er det likevel ikke alltid at slike momenter får avgjørende betydning for resultatet i saken. Det kan være ulike grunner til dette, for eksempel at de øvrige momentene samlet trekker i retning av en annen løsning, eller at hensynet som etter loven skal tillegges særlig vekt ikke gjør seg gjeldende med særlig styrke i den konkrete saken.”* Videre heter det: *”Avgjørelsen må tas etter en individuell og konkret vurdering. En kan ikke gjøre vedtak som innebærer usaklig forskjellsbehandling. Det kan heller ikke treffes avgjørelser som innebærer at en går lenger enn det som er nødvendig for å ivareta samfunnsinteressene loven tar sikte på å tjene.”*

Ut over dette er det i rundskrivet pekt på at *”Spørsmålet om vurdering av prisen er en del av konsesjonsvurderingen.”*

Forholdet mellom helhetsvurderingen og utøvelse av priskontrollen er eksplisitt omtalt slik i Ot.prp.nr.44 (2008-2009): *”Avgjørelsen beror på en samlet helhetsvurdering av de hensyn som gjør seg gjeldende i saken, og den må bygge på et konkret og reelt skjønn. Dette kan for eksempel innebære at hensynet til pris må vike fordi andre viktige samfunns-hensyn gjør seg gjeldende i slikt omfang og med en slik vekt at konsesjon likevel bør gis. Det innebærer dessuten at det ikke er adgang til å gi et rent rutinemessig avslag begrunnet ut fra et alminnelig ønske om å styrke bosettingen.”*

Denne retningslinjen i forarbeidene bygger på avgjørelser fra praksis, blant annet en avgjørelse i departementet fra 17.10.2008² hvor departementet uttaler *”Lovens system er imidlertid ikke slik at en*

¹ Ot. prp. nr. 79 (2002-2003) s 83, ”uttrykket ”særlig vekt” henspiller også på at det kan trekkes inn andre hensyn enn dem som er direkte nevnt i bestemmelsen, jf. formålsbestemmelsen § 1 som angir rammen for hva som kan trekkes inn i vurderingen.”

² Vilberg

konsesjonssøknad uten videre skal avslås selv om prisen ut fra retningslinjene er for høy. Det er anledning til å ta hensyn til andre relevante momenter som faller inn under lovens formål, jf § 1.”

Det er ikke slått fast en gang for alle i konsesjonsloven hva som tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling. Regelen er slik at en kan ta høyde for at synet på hva som er en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling kan skifte over tid.

I tilknytning til lovens formålsbestemmelse er det i Ot. prp. nr. 79 (2002-2003) uttalt at loven må ta høyde for slike skiftende vurderinger. Det heter at: *”Ordlyden er så romslig at den gir rom for utvikling og endring av faktisk art på tekniske, økonomiske, samfunnsmessige og andre områder, bl.a. med hensyn til behov og ressurser. Den gir bl.a. spillerom for skiftende oppfatninger og nye vurderinger.”* I tilknytning til bestemmelsen om priskontroll er det videre lagt til grunn at *”Departementet vil, som hittil, fastsette retningslinjer for prisvurderingen.”*

De eksisterende retningslinjene for prisvurderingen går fram av rundskriv M-3/2002, og ble utarbeidet i 2002 dvs. forut for gjeldende lov. Rundskrivet er en veileder for kommunens vurdering av prisspørsmålet. Det bygger på de hovedprinsipper for verdsetting av landbrukseiendom som har vært rådende siden 1979. I perioden fra 2002 til i dag er det imidlertid med skiftende landbruksministre gjort en rekke justeringer i forhold til dette rundskrivet³.

I departementets brev av 4. desember 2013 er det vist til at priskontrollen gjelder. Samtidig pekes det på at priskontrollen kan ha uheldige virkninger, og at det er et mål å øke omsetning av landbrukseiendom.

Brevet inneholder samtidig en henstilling til kommunene som avgjørelsesmyndighet om at pris ikke bør tillegges avgjørende vekt ved vurderingen av om det skal gis konsesjon.

På bakgrunn av min redegjørelse over mener jeg henstillingen til kommunene er i tråd med lovens ordlyd, forarbeider og den utvikling av praksis som har vært ført siden 2002. Henstillingen overlater fortsatt til kommunene å ta konkret stilling til om de ulike samfunnsinteressene som er en del av konsesjonsvurderingen, tilsier at konsesjon gis eller avslås. Jeg vil understreke at henstillingen ikke innebærer at departementet ber kommunene om å unngå avslag på alle konsesjonssøknader i perioden fram til priskontrollen eventuelt blir opphevet.

Videre framdrift av lovarbeidet om priskontroll

Som komiteen nevner har departementet sendt på høring et forslag om opphevelse av priskontrollen etter konsesjonsloven. Høringsfristen er satt til 1. februar. Høringen legger til rette for å få belyst konsekvensene av forslaget. Målet er at Stortinget kan få saken til behandling i vårsesjonen 2014.

³ M-7/2002, endring av kapitaliseringsrentefot for skog og adgang til å vektlegge rasjonaliseringseffekt ved kjøp av tilleggs-skog. M-4/2004, endring av kapitaliseringsrentefot for jord og innføring av nedre beløpsgrense for prisvurdering ved konsesjonsbehandling av bebygd eiendom. M-1/2010, innføring av arealgrense tilsvarende boplikt, endring av boverdi, og økning av nedre beløpsgrense for prisvurderingen. Brev 23.11.2010, presisering av sammenhengen mellom M-4/2004 og M-1/2010. M-2/2012 økning av nedre beløpsgrense for prisvurdering.

Vedlegg 2**Brev fra Landbruks- og matdepartementet v/statsråden til næringskomiteen, datert 13. mars 2014****Dokument 8:29 S (2013-2014) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Knut Storberget, Martin Kolberg, Marit Arnstad, Per Olaf Lundteigen og Karin Andersen om priskontroll i konsesjonsloven for landbrukseiendommer**

Jeg viser til brev fra Næringskomiteen datert 6. mars 2014 hvor jeg har fått oversendt ovennevnte representantforslag for vurdering.

Representantene foreslår at Stortinget ber regjeringen presisere overfor kommunene og fylkeskommunene at konsesjonslovens bestemmelser om priskontroll skal følges, og avvente Stortingets behandling før eventuelle endringer i konsesjonsloven iverksettes. Forslaget er knyttet til at departementet 4. desember 2013 sendte brev til landets kommuner, fylkesmenn og Statens landbruksforvaltning med henstilling om ”at prisen partene har avtalt, ikke blir tillagt avgjørende vekt i vurderingen av om det skal gis konsesjon.” Forslagsstillerne gir uttrykk for at brevet foregriper Stortingets lovbehandling av regjeringens forslag om å oppheve priskontrollen i konsesjonsloven.

Jeg gjør for ordens skyld komiteen oppmerksom på at jeg har mottatt to henvendelser fra Kontroll- og konstitusjonskomiteen om denne saken. I svarbrev fra meg (datert 6. januar og 27. januar i år) har jeg

vist til at innholdet i brevet til kommunene m.fl. er innenfor konsesjonslovens rammer. Jeg har også vist til at brevet til kommunene m.fl. bidrar til å legge til rette for et velfungerende marked for omsetning av landbrukseiendom i en tid da det vurderes endringer i priskontrollen. Jeg viser til at departementet samtidig med det aktuelle brevet sendte på høring et forslag om å oppheve priskontrollen i konsesjonsloven. Mine svar til komiteen følger vedlagt.

Også statsminister Erna Solberg har mottatt brev fra Kontroll- og konstitusjonskomiteen om denne saken. I sitt svarbrev datert 12. februar i år viser statsministeren til de svar jeg har gitt til komiteen. Statsministeren uttaler at hun ikke har noe grunnlag for å ha en annen vurdering enn den jeg har hatt i saken.

Kontroll- og konstitusjonskomiteen bestemte etter dette i møte 25. februar 2014 å avslutte sine undersøkelser.

Min vurdering er at departementets brev til kommunene ikke foregriper Stortingets lovbehandling. Jeg kan ikke se at brevet skaper usikkerhet i kommunene. Jeg finner derfor ikke grunn til å sende ut noe nytt brev i anledning saken nå. Forslaget om å oppheve priskontrollen har vært på høring, og regjeringen vil komme tilbake med en sak til Stortinget i løpet av våren.

